

Sygn. akt: I C 71/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Magdalena Lemańczyk-Lis

Protokolant: starszy sekretarz (...)

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017r. w K.

na rozprawie

sprawy z powództwa : J. G.

przeciwko : M. S., (...) Bank SA w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda J. G. kwotę 3 500zł (trzy tysiące pięćset złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Bank SA w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 2 000,82zł (dwa tysiące złotych 82/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanych M. S.i(...)SA w W. in solidum na rzecz powoda kwotę 30zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Zasądza od pozwanych (...) Bank SA w W. in solidum na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kościerzynie kwotę 246zł tytułem części opłaty sądowej.

SSR Magdalena Lemańczyk-Lis

Sygn. akt I C 71/15

UZASADNIENIE

Powód J. G. pozwem z dnia 10 września 2013 roku wystąpił przeciwko pozwanej M. S. Firmie Handlowo Usługowej (...) w K. z żądaniem unieważnienia umowy nr (...) zawartej za pośrednictwem M. S. z (...) Bank SA w W..

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 23 maja 2013 roku została zawarta umowa. Przedmiotem umowy był zakup w sklepie (...) motocykla, którego powód nie zakupił. Pozwana na nazwisko powoda pobrała gotówkę w kwocie 4.457,76 złotych z (...), przez co powód został zobowiązany do spłaty kredytu miesięcznie w kwocie po 154,51 złotych. Powód podał, iż na znajdującej się w jego posiadaniu kopii umowy, nie figuruje jego podpis. Powód wskazał, iż pozwana zawarła fikcyjną umowę, na której figuruje podrobiony podpis. Ponadto wniósł o zwolnienie go z opłat sądowych i obciążenie kosztami sądowymi strony pozwanej. (pozew k. 2-3v)

Następnie pismem z dnia 22 września 2013 roku powód sprecyzował żądanie wskazując wartość przedmiotu sporu 463,53 złotych, co stanowić miało 3 miesięczne raty spłaty kredytu w kwocie po 154,51 złotych oraz wniósł o zwolnienie go od kosztów. Postanowieniem z dnia 6 listopada 2013 roku oddalono wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych (k.15). (sprecyzowanie pozwu k. 6)

Pismem z dnia 27 stycznia 2014 roku powód wniósł dodatkowo o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów oraz nadanie wyrokowi klauzuli natychmiastowej wykonalności. (sprecyzowanie pozwu k. 21)

W odpowiedzi na pozew pozwana M. S. wniosła o odrzucenie pozwu, jako niezasadnego i niezgodnego ze stanem faktycznym.

W uzasadnieniu odpowiedzi pozwana zakwestionowała twierdzenia powoda. Podała, że w dniu 23 maja 2013 roku została zwarta umowa kredytowa na kupno motocykla marki K. (...) rok produkcji 2009, pomiędzy powodem a (...) Bankiem SA.

Wartość motocykla wynosiła 5.500 złotych, z czego skredytowano 3.500 złotych. Natomiast motorower marki (...) będący własnością powoda i jego syna wyceniono na kwotę 2000 złotych i potraktowano jako wpłatę. Po zaakceptowaniu przez Bank umowy kredytowej i podpisaniu jej przez powoda motocykl marki K. został dostarczony do miejsca zamieszkania powoda i wtedy też odebrano motorower marki (...) z dokumentami oraz podpisaną umową jego kupna.

Po miesiącu powód zażądał unieważnienia umowy kredytowej i zwrotu motoroweru (...) z uwagi na to, że syn nie posiada uprawnień do kierowania zakupionym motocyklem. Pozwana wskazała powodowi, iż z uwagi na upływ terminu, umowa nie może zostać cofnięta, na co powód oświadczył, iż to nie on podpisywał ją i pobranie gotówki na jego nazwisko jest niezasadne. (odpowiedź na pozew k. 34-37, 42)

Powód pismem z dnia 18.05.2014 r. podtrzymał swoje żądania oraz wskazał, iż nie miał nic wspólnego z zakupem motocykla w firmie pozwanej ani sprzedażą swojego motoroweru za bardzo niską cenę.

(odpowiedź powoda na odpowiedź pozwanej na pozew k. 44)

Postanowieniem z dnia 27 maja 2014 roku skierowano strony do mediacji (k. 48). Jedna ze stron nie odpowiedziała na zaproszenie do mediacji.

(dowód: protokół z postępowania mediacyjnego k. 59).

Z uwagi na niestawiennictwo stron na rozprawie w dniu 30 czerwca 2014 roku, postanowieniem z dnia 1 lipca 2014 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie. (dowód: postanowienie k. 56)

Pismem z dnia 18 lipca 2014 roku sprecyzowanym dnia 06.08.2014r, powód wniósł o wznowienie postępowania oraz rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność. (dowód: pismo z dnia 6.08.2014 r. k. 69, dowód: pismo k. 62).

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2014 r. Sąd podjął postępowanie w sprawie. (dowód: postanowienie k. 72)

Na rozprawie w dniu 4 maja 2015 r. powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...)Bank. Ponadto wniósł o unieważnienie zawartych umów w tym umowy zamiany motoroweru (...) i umowy kupna motocykla K..

(dowód: protokół rozprawy z dnia 4 maja 2015 r. k. 87)

Postanowieniem z dnia 27 maja 2015 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Bank SA w W.. (dowód: postanowienie k. 95)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Bank SA w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż powód nie określił, na czym polega interes prawny wystąpienia z roszczeniem na podstawie art. 189 kpc, jak również nie wykazał jego istnienia. Ponadto zdaniem pozwanego Banku, proces udzielenia powodowi kredytu przebiegł prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi procedurami bankowymi. (odpowieź na pozew k. 135-137)

Powód J. G. pismem z dnia 16 października 2015 roku zmienił żądanie pozwu i wniósł o zapłatę kwoty 5.500,82 złotych z ustawowymi odsetkami. (dowód: pismo k. 154)

Pismem z dnia 9 lutego 2016 roku powód ponownie zmienił żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. 3.500 złotych a od (...)Bank wniósł o zasądzenie kwoty 2000,82 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. (dowód: pismo powoda z dnia 9.02.2016 r. k. 188)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2013 roku pozwana M. S. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „Firma Handlowo Usługowa (...) w K., jako pośrednik (...) Bank SA w W. zawarła umowę kredytu o numerze (...).

Stronami umowy był (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. oraz J. G. zamieszkały L. ul. (...). Przedmiotem kredytowania był motorower (...) o wartości 5.500 złotych, z czego wpłaty własnej 2000 złotych. Bank udzielił kredytobiorcy kredytu w kwocie 4457,76 złotych na okres od 23 maja 2013 r. do 25 maja 2016 r. Zgodnie z umową środki miały być przeznaczone na zakup towaru oraz na potrzeby konsumpcyjne kredytobiorcy w kwocie 957,76 złotych. Ponadto w związku z udzieleniem kredytu kredytobiorca miał ponieść koszty:

- prowizji bankowej za przyznanie kredytu w kwocie 314,65 złotych,
- z tytułu ubezpieczenia kwotę 643,11 złotych
- odsetki od kapitału kredytu w kwocie 1108,21 złotych.

Kredytobiorca zobowiązany został do terminowej spłaty kredytu wraz z odsetkami w 36 ratach płatnych do dnia 25 każdego miesiąca, począwszy od dnia 25.06.2013 r. Kwota pierwszej raty wyniosła 158,12 złotych, kwota kolejnych rat po 154,51 złotych każda. Zgodnie z § 16 umowy kredytobiorcy przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy w terminie 14 dni.

Całkowita kwota do zapłaty z tytułu zawartej umowy, wraz z kosztami kredytu, zgodnie z Częścią II §1 pkt 8 umowy wynosiła 6523,73zł.

(dowód: - kopia umowy kredytu nr (...) z dnia 23.05.2013 r. k. 10-13, 195-198,

- oryginał umowy k. 203).

Osoba zawierająca umowę na zakup motoru K. miała uiścić wpłatę własną w wysokości 2000 złotych, która to miała pochodzić ze sprzedaży skutera (...) stanowiącego własność J. G. i B. G..

Motorynka Z. została odebrana przez I. S. z domu powoda bez jego wiedzy, równocześnie na jego posesji pozostawiono motocykl K..

Umowę sprzedaży powyższego skutera zawarto w dniu 10 czerwca 2013 roku została ona podpisana przez J. G. i B. G., pośredniczyła w sprzedaży firma pozwanej M. S..

(dowód: kopia umowy sprzedaży skutera k. 186,

- częściowo zeznania świadka I. S. k. 249,
- częściowo zeznania pozwanej M. S. k. 175 w zw. z

k. 291

- zeznania powoda J. G. k. 173-174 w zw. z k. 289-291)

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku powód J. G. zwrócił się do pozwanej M. S. o zwrot skutera (...) oraz zwrot pożyczki do G. Banku.

Pozwana M. S. odmówiła spełnienia roszczeń powoda. Skuter Z. został sprzedany przez pozwaną za cenę 2850zł.

(dowód: - kopia pisma k. 36-37,

- oryginał pisma k. 234,
- zeznania powoda J. G. k. 173-174 w zw. z k. 289-291
- zeznania pozwanej M. S. k. 175 w zw. z k. 291
- kopia umowy sprzedaży skutera k. 186).

Z treści opinii sporządzonej przez biegłego J. B. eksperta kryminalistyki z zakresu badań dokumentów wynika, że pięć podpisów, w których budowie można wyróżnić znaki odpowiadające literom (...), widniejących w pięciu pozycjach przeznaczonych na podpis kredytobiorcy, na umowie kredytu – planu ratalnego oraz limitu nr (...) zawartej w dniu 23 maja 2013 r. pomiędzy (...) Bank SA a kredytobiorcą J. G., nie zostały nakreślone przez powoda J. G..

(dowód: - opinia biegłego k. 205-215)

Powód, wynikające z umowy kredytu zobowiązania spłacił w całości wpłacając:

- **23.06.2013r.** - 150,69; **08.07.2013** – 154,51zł; **22.08.2013r.** - 154,51+ 154,51+154,51zł; **07.10.2013r.** -154,51+ 154,51+ 154,51+ 154,51zł+ 154,51zł; **27.01.2014r.** - 154,51zł; **09.06.2014r.** -154,51zł, **11.07.2014r.**- 154,51zł, 154,51zł; **07.08.2014r.** - 154,51+154,51; **04.09.2014r.** - 154,51 + 154,51 + 154,51zł; **24.09.2014r** - 154,51zł; **06.10.2014r.** - 154,51; **13.11.2014r.** - 154,51+154,51zł; **06.12.2014r.** -150,94 + 150,94 + 150,94 + 150,94zł; **29.04.2015r** - 149,08 + 149,08+ 149,08+ 149,08+ 149,08zł; **24.06.2015r** - 447,24zł

Łącznie powód dokonał wpłat na kwotę 5500,82zł z tytułu spłaty kredytu oraz kwoty 100,90zł z tytułu opłat pocztowych.

(dowód: dowody uiszczenia rat kredytu ze zbiorczym zestawieniem k. 293)

Sąd zważył, co następuje:

Powód pozwem z dnia 10 września 2013 roku wniósł o unieważnienie umowy kredytowej jednakże w trakcie precyzowania pozwu wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 3.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami a od pozwanego (...) Bank SA w W. kwotę 2000,82 złotych wraz z ustawowymi odsetkami.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań powoda w charakterze strony w całości, zeznań świadków B. G., I. S. oraz pozwanej M. S., kserokopii dokumentów urzędowych i prywatnych złożonych przez strony, a także opinii biegłego.

Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez powoda w całości, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania, zwłaszcza, iż w pełni znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie wiarygodnym materiale dowodowym, w tym w szczególności w opinii biegłego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. G. albowiem były one lakoniczne, niepełne, świadek powoływał się na niepamięć lub brak wiedzy, nie wyjaśnił w żaden sposób czy był świadkiem zawarcia umowy, podpisania jej przez powoda, nie wyjaśnił również tego co się stało z motocyklem dostarczonym przez męża pozwanej, czy w ogóle podpisywał jakąś umowę i czy dostarczono motocykl. Jego zeznania nie mogły być podstawą dla żadnych ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie. Mogły prowadzić jedynie do oceny, że świadek faktycznie ukrywa okoliczności dotyczące zawarcia umowy.

Natomiast, co do zeznań świadka I. S. oraz pozwanej M. S. Sąd nie dał im wiary w zakresie okoliczności zawieranych umów oraz składanych podpisów przez powoda. Jedynie w zakresie zabrania motorynki Z. i dostarczenia na posesję powoda motocykla K. Żadne z nich nie było świadkiem złożenie podpisu przez powoda pod umową, z której wynikało jego zobowiązanie z tytułu kredytu. Pozwana wbrew swoim obowiązkom nie zweryfikowała danych powoda w jego obecności, ani danych osoby podpisującej umowę za powoda jako kredytobiorcę. Również świadek I. S., którym pozwana posługiwała się przy realizacji umowy, nie dopełnił minimalnej staranności i nie był obecny przy podpisaniu umów przez powoda (zarówno umowy kredytowej jak i umowy sprzedaży motorynki Z.). Umowa, którą świadek rzekomo przywiózł do domu powoda była już podpisana przez pozwaną. W ocenie Sądu – świadek czynnościami dokonanymi – dostarczeniem motocykla K., chciał wyrzucić presję na powodzie i B. G. w celu realizacji z jednej strony umowy zakupu na kredyt, a z drugiej strony – sprzedaży motorynki Z., co do której posiadał wiedzę że stanowi ona współwłasność powoda i jego syna. Świadek nie jest przy tym pełnomocnikiem pozwanej, upoważnionym do dokonywania jakichkolwiek czynności w jej imieniu i na rzecz prowadzonej przez nią firmy, a tym bardziej na rzecz pozwanego G. (...) Bank jako kredytodawcy. Sama „umowa kredytowa” została parafowana przez pozwaną M. S. pod nieobecność powoda.

Z dowodów przeprowadzonych w sprawie – z zeznań powoda i pozwanej M. S., wynika jedynie że syn powoda B. G. był zainteresowany zakupem motocykla od pozwanej, natomiast to jego zainteresowanie zostało wykorzystane przez pozwaną i jej męża.

Sąd oparł się również na kserokopiach oraz oryginałach dokumentów urzędowych i prywatnych złożonych przez strony, w tym również dowodów wpłat na poczet spłaty kredytu, których prawdziwości nie kwestionowano poza umową kredytową nr (...) z dnia 23 maja 2013r.

Wiarygodne były, w ocenie sądu zeznania powoda zarówno w zakresie dotyczącym niezłożenia podpisu pod umowami na które powoływała się pozwana M. S., jak również w części, w której opisywał on swoje próby wyjaśnienia zaistniałej sytuacji i rozwiązania umowy w Banku, reakcji pracowników Banku, jak również poinformowania go o obowiązku wywiązania się z umowy. Powód wiedział, że w przypadku zaniechania wpłat może dojść do egzekucji należności wynikających z umowy.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka Ł. T., ponieważ zeznania te nie były przydatne dla postępowania. Ponadto pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego grafologa, jednakże pomimo zobowiązania nie uiszcila zaliczki na poczet kosztów sporządzenia tej opinii. W konsekwencji prawdziwość umowy sprzedaży motorynki Z. nie została w niniejszym postępowaniu podważona, pomimo iż była to integralna część umowy kupna motocykla K.. Bezspornie pozwana rozdysponowała tą motorynką sprzedając ją osobie trzeciej za kwotę 2850zł, zaliczając kwotę 2000zł na poczet wkładu własnego na zakup motocykla K.. W konsekwencji pozwana uzyskała korzyść majątkową względem powoda przekraczającą wartość sprzedanego motocykla K., składała się na nią wartość sprzedaży motorynki- 2850zł i kredytowania z (...)Banku – 3500zł.

Ustalając okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu pisma ręcznego J. B. (k. 176).

Sporządzona przez biegłego eksperta kryminalistyki z zakresu badań dokumentów opinia z dnia 4 marca 2016 r. (k- 205-215) zawiera stwierdzenia poparte rzeczową, logiczną i spójną argumentacją. Biegły wskazuje przesłanki swego rozumowania, a podstawę jego wnioskowania stanowią przede wszystkim posiadane przez niego wiadomości specjalne, które w oparciu o akta sprawy i załączony materiał porównawczy (tj. wzory pisma ręcznego i podpisów powoda) doprowadziły do konkluzji, iż podpisy na umowie kredytu z dnia 23 maja 2013r. nie zostały nakreślone przez powoda J. G.. Biegły w swoich wnioskach był kategoriyczny i jednoznaczny.

W świetle sporządzonej opinii, mając na uwadze zgodność opinii z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego w zakresie wiadomości specjalnych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd uznał, iż dowód ten pozwala ostatecznie i kategoriycznie stwierdzić, że podpisy zawarte na umowie kredytu z dnia 23.05.2013 r. nie zostały nakreślone przez powoda. Wnioski zawarte w opinii nie budzą zastrzeżeń Sądu i zaliczył, zatem przedmiotową opinię do materiału dowodowego będącego podstawą ustaleń w niniejszej sprawie.

Pozwany (...) Bank SA nie przedstawił informacji, kiedy wysłano do powoda umowę kredytową, od której w terminie 14 dni mógł odstąpić bądź w terminie 1 miesiąca ją rozwiązać. Nie przedstawił również zastawienia wpłat dokonanych na poczet umowy przez powoda. Dlatego też Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne dla tych rozliczeń sporządzone przez powoda zestawienie wpłat, poparte dowodami przelewu. Stanowisko pozwanego stanowiło jedynie polemikę z żądaniem powoda.

W ocenie Sądu, bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy pozostaje fakt w czyim władaniu aktualnie znajduje się motocykl marki K.. Kwestia ta może być przedmiotem innego postępowania. Również bez znaczenia dla niniejszego postępowania jest motywacja osoby kupującej motocykl K. i stan motorynki (...) oraz jej ewentualna wartość wynikająca ze stanu technicznego w dacie zawarcia umowy. Powód bowiem nie odstąpił ostatecznie od tej umowy i nie skierował roszczeń dotyczących tego pojazdu, ograniczając się do roszczeń związanych z wykonaniem przez niego nieważnej umowy kredytowej poprzez zapłatę wszystkich należności z niej wynikających.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny stwierdzić należy, iż kwestia sporna między powodem a pozwanymi sprowadza się do odmiennej oceny, czy w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą przesłanki do żądania przez powoda zasądzenia od pozwanej M. S. i pozwanego (...) Banku SA w W. dochodzonych pozwem kwot.

Stosownie do treści przepisu art. 69 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29.08.1997r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2016 poz. 1988 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie (...). Z powyższej regulacji wynika, że aby doszło do zawarcia przedmiotowej umowy konieczne jest złożenie przez strony zgodnych oświadczeń wyrażających wolę zawarcia umowy.

Stwierdzić należy, że z okoliczności niniejszej sprawy jednoznacznie wynika, że powód J. G. nie złożył oświadczenia wyrażającego wolę zawarcia umowy kredytu z dnia 23 maja 2013 roku. Podpis złożony pod przedmiotową umową nie został, bowiem nakreślony przez powoda, co jednoznacznie zostało przesądzone w opinii biegłego sądowego J. B. z dnia 4 marca 2016 r. Nie doszło, zatem do powstania zobowiązania, z którego wynikałby obowiązek świadczenia przez powoda na rzecz pozwanego (...) Bank SA z siedzibą w W.. Tym samym przedmiotowa umowa, na podstawie, której powód został zobowiązany do spłaty kredytu nie mogła być źródłem zobowiązania powoda. Ustalenie, że powód nie podpisał spornej umowy będącej źródłem zobowiązania kredytowego jest jednoznaczne ze stwierdzeniem nieistnienia tego zobowiązania po stronie pozwanych w stosunku do powoda J. G.. Jednakże powód z uwagi na okoliczności sprawy, stanowisko pozwanych – spłacił kredyt w całości. Istniała bowiem realna obawa, że Bank, którego roszczenie wynikało z umowy skieruje przeciwko powodowi pozew. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, w szczególności opinia biegłego sądowego oraz wiarygodne zeznania powoda, nie zostały skutecznie zakwestionowane przez pozwanych. Wobec powyższych stwierdzeń, a także mając na uwadze, iż obowiązek przedstawienia dowodów

spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), Sąd ocenił, iż żądanie pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 405 k.c., kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Przepis ten znajduje zastosowanie do świadczenia nienależnego. Według przepisu art. 410 § 2 k.c., świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeśli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeśli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Dlatego też powód spełniając świadczenie równocześnie utracił interes prawny w żądaniu ustalenia ważności zwartej umowy (art. 189kpc), zyskując roszczenie dalej idące. Konsekwencją zmiany okoliczności w trakcie sprawy konieczne było dokonanie modyfikacji powództwa. Zgłoszone w toku postępowania żądanie zapłaty, które wymagało doprecyzowania, zostało ostatecznie zgłoszone zamiast żądania pierwotnego. Powód w toku rozprawy wskutek pouczeń kierowanych przez Sąd oświadczył, początkowo, że cofa pozew w stosunku do pozwanej M. S., jednakże zasadniczo konsekwentnie podtrzymywał żądanie w stosunku do pozwanej, co nie znalazło odzwierciedlenia w zapisie protokołu rozprawy, ale znalazło wyraz w przesłuchaniu pozwanej w dalszej części rozprawy i w piśmie procesowym.

Świadczenie w wykonaniu nieważnej czynności prawnej jest określane, jako *condictio sine causa*. Upoważnia zubożonego do żądania zwrotu wzbogacenia na podstawie art. 410 § 1 w zw. z art. 405 k.c. Art. 411 k.c. nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu roszczenia powoda, gdyż spełnienie świadczenia w wykonaniu nieważnej czynności prawnej nie jest przeszkodą w dochodzeniu roszczenia nawet w sytuacji, gdy spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany. W przypadku przesunięcia majątkowego bez podstawy prawnej, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia polega na dokonaniu powrotnego przesunięcia majątkowego (wyrok SA w Łodzi z dnia 8 lutego 2017 r. LEX nr 2250129)

W ocenie Sądu zachowanie pozwanych oparte było na umowie kredytowej, która była nieważna. Powód przedmiotowej umowy nie zawarł.

Pozwani w ocenie Sądu winni zatem zwrócić powodowi wszelkie korzyści uzyskane w wyniku swego działania.

Należy wskazać, iż pozwani odpowiadają na zasadzie *in solidum*, bowiem odpowiedzialność (...) Banku S.A. z siedzibą w W. jest odpowiedzialnością odszkodowawczą, wynikającą z niewłaściwego wykonania zobowiązania, a odpowiedzialność pozwanej M. S. jest odpowiedzialnością wynikającą z bezpodstawnego wzbogacenia. Pozwana M. S. pośrednicząc zawarciu umowy kredytowej uzyskała finansowanie przedmiotu umowy, motocykla K. i w całości zaspokoiła swoje roszczenia z tego wynikające w kwocie $3500+2850\text{zł} = 6350\text{zł}$.

Odnosząc się do wysokości zasądzonej kwoty, Sąd miał na uwadze, że powód uiścił całość zobowiązania na łączną kwotę 5500,82zł z tytułu spłaty kredytu oraz kwoty 100,90zł z tytułu opłat pocztowych.

i pozwem wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 3.5000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. Natomiast od pozwanego (...) Bank SA w W. wniósł o zasądzenie kwoty 2000,82 złotych wraz z odsetkami ustawowymi.

Mając to na uwadze Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanej M. S. na rzecz powoda J. G. kwoty 3.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2015r., tj. od dnia zmodyfikowania żądania pozwu (k. 154) do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty. Natomiast w punkcie II zasądził od pozwanego (...) Bank SA w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 2000,82zł (dwa tysiące złotych 82/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zobowiązanie do zwrotu nienależnego świadczenia ma charakter bezterminowy. W konsekwencji termin spełnienia takiego świadczenia musi być wyznaczony zgodnie z art. 455 k.c., a więc niezwłocznie po wezwaniu skierowanym przez zubożonego. Wezwanie takie powód złożył w sprecyzowaniu pozwu z dnia 20 października 2015r. Mając zatem na uwadze iż żądanie powoda w zakresie odsetek było zasadne, o czym Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku wraz z należnością główną.

O kosztach postępowania, jak w punkcie III orzeczenia, Sąd orzekł na podstawie art. 108 §1 k.p.c., art. 98 §1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając, że powód wygrał w całości powództwo.

Na koszty zasądzone od pozwanych in solidum na rzecz powoda składają się: opłata od pozwu w wysokości 30 złotych.

Pozostałymi zaś kosztami procesu w postaci pozostałej części opłaty od pozwu, Sąd postanowił obciążyć pozwanych in solidum, o czym Sąd orzekł jak w punkcie IV wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Magdalena Lemańczyk – Lis

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...);

3. (...).

K., dnia 19.05.2017 roku

SSR Magdalena Lemańczyk – Lis